

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 126.336 van 12 december 2003
in de zaak A. 139.044/X-11.503.**

In zake :

de n.v. D.T.,
die woonplaats kiest bij
Advocaat J. STIJNS,
kantoor houdende te 3001 LEUVEN,
Philipssite 5

tegen :

de bestendige deputatie van de provincieraad van ANTWERPEN,
die woonplaats kiest bij
Advocaat E. PLAVSIC,
kantoor houdende te 2000 ANTWERPEN,
Oudaan 22-24.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE Xe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat de n.v. D.T. op 11 juli 2003 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van het besluit van 10 april 2003 van de bestendige deputatie van de provincieraad van ANTWERPEN waarbij aan verzoekster de vergunning wordt geweigerd voor het bouwen van een landbouwloods met stal en het regulariseren van een bestaand woonhuis, op een perceel gelegen te Aartselaar, Pierstraat 14, kadastraal bekend Sectie D, nr. 157g;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur J. CLEMENT;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 22 september 2003 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 10 oktober 2003;

Gehoord het verslag van Staatsraad C. ADAMS;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat K. VERHAEGHE die, loco Advocaat J. STIJNS verschijnt voor de verzoekende partij, en van Advocaat

K. WAUTERS die, loco Advocaat E. PLAVSIC verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur J. CLEMENT;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. De feiten

Overwegende dat de verzoekende partij eigenaar is van een perceel grond gelegen te Aartselaar, Pierstraat 14, kadastraal bekend sectie D, nr. 175g; dat de rechtsvoorganger van de verzoekende partij met een vonnis van de correctionele rechtbank van Antwerpen van 8 juni 1982 werd veroordeeld wegens het oprichten van een nieuwe woning op het kwestieuze perceel zonder voorafgaande vergunning en dat het herstel van de plaatsen in hun vroegere toestand werd bevolen;

Overwegende dat de verzoekende partij op 8 januari 2002 een stedenbouwkundige vergunning vraagt voor "het bouwen van een landbouwloods met stal en de regularisatie van bestaand woonhuis" op voormeld perceel; dat het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Aartselaar op 7 oktober 2002 na negatief advies van de gemachtigde ambtenaar de gevraagde vergunning weigert; dat verzoekende partij administratief beroep aantekent tegen die weigering doch dat de bestendige deputatie van de provincieraad van Antwerpen met de thans bestreden beslissing het beroep verwerpt;

2. Beoordeling

2.1. Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

2.2. Overwegende dat de verzoekende partij wat de tweede voorwaarde betreft aanvoert dat zij al meer dan 15 jaar eigenaar is van het kwestieuze gebouw

en een aanvraag tot regularisatie voor de exploitantenwoning als zone-eigen gebouw heeft ingediend, dat de afgevaardigde bestuurder van de verzoekende partij deze woning betreft en dat het voor het voeren van een landbouwbedrijf van het grootste belang is dat men temidden van het bedrijf kan wonen, dat aan het nadeel geen afbreuk wordt gedaan door de aanvraag voor een regularisatie als zonevreemde woning, gezien het verschil in mogelijkheden en zekerheden tussen beide vergunningen, dat de verzoekende partij tevens een vergunning voor het bouwen van een loods heeft gevraagd en dat de noodzaak van deze loods blijkt uit de lijst van machines en voertuigen die erin moeten worden opgeslagen;

2.3. Overwegende dat de verwerende partij in essentie antwoordt dat de verzoekende partij voorhoudt al 15 jaar eigenaar te zijn van het kwestieuze gebouw doch pas nu haar eerste poging doet om een regularisatievergunning te krijgen, dat zij de nodige vergunningen had moeten vragen alvorens de exploitatie te starten, dat zij gedurende jaren heeft nagelaten haar situatie te regulariseren en aldus een stedenbouwkundig misdrijf in stand heeft gehouden, dat een moeilijk te herstellen ernstig nadeel niet kan worden aanvaard in het licht van de vaststaande rechtspraak dienaangaande;

2.4. Overwegende dat uit de niet betwiste feitelijke gegevens van de zaak blijkt dat de bestreden beslissing met betrekking tot het woonhuis een weigering van een regularisatievergunning betreft, dat de rechtsvoorganger van de verzoekende partij reeds met een vonnis van de correctionele rechtbank van Antwerpen van 8 juni 1982 werd veroordeeld wegens het oprichten van die woning zonder voorafgaande bouwvergunning en dat de verzoekende partij thans vijftien jaar eigenaar is van het kwestieuze perceel; dat het door de verzoekende partij aangevoerde nadeel betreffende die woning zijn rechtstreekse oorzaak vindt, niet in de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing, maar in het eigengereide handelen van verzoekende partij zelf door het aankopen en instandhouden van een woning zonder daarvoor over de vereiste voorafgaande stedenbouwkundige vergunning te beschikken en door deze onwettige toestand gedurende jaren te laten aanslepen alvorens uiteindelijk een regularisatievergunning te vragen; dat een dergelijk nadeel niet kan worden aangenomen;

Overwegende dat de verzoekende partij met betrekking tot de loods niet in concreto aannemelijk maakt dat zij door het weigeren van de vergunning een dusdanig nadeel zal leiden dat haar voortbestaan erdoor in het gedrang komt;

Overwegende dat uit de uiteenzetting van de verzoekende partij niet blijkt dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van het bestreden besluit een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen in de zin van artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State;

3. Overwegende dat niet is voldaan aan de tweede door artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State opgelegde voorwaarde om de schorsing van de tenuitvoerlegging te kunnen bevelen; dat die vaststelling volstaat om de vordering af te wijzen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 2.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op twaalf december 2003, door :

de HH. C. ADAMS,
W. GEURTS,

wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
griffier.

De griffier,

De voorzitter,

W. GEURTS.

C. ADAMS.